

**Ο Γιάννης Μαυρίκος σχολιάζει μία από τις σημαντικές πτυχές της ζωής μας
στον καιρό της πανδημίας του 2020**

ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Η περίοδος που διανύουμε είναι πρωτοφανής. Η εμπειρία είναι πρωτόφαντη και οι ανησυχίες μας είναι υπαρξιακές. Στην αρχή του εικοστού πρώτου αιώνα ο πολιτισμένος δυτικός κόσμος, ο κόσμος της τεχνολογίας, της επιστήμης, της γνώσης και της υπερφίαλης υπόθεσης ότι κυριαρχεί και ελέγχει την φύση, δέχεται επίθεση από έναν μονοκύτταρο οργανισμό και μέσα σε εκατό μόνο ημέρες ηττάται κατά κράτος. Οι δυτικές κοινωνίες είναι, για την ώρα τουλάχιστον ανίσχυρες απέναντι στην απειλή ενός οργανισμού πιο απλού ίσως από μία αμοιβάδα! Κάποιοι από εμάς δεν θα βγούμε νικητές από αυτόν τον πόλεμο. Απίστευτο αλλά αληθινό. Κάποιοι άλλοι θα επιβιώσουμε αλλά σίγουρα όλοι μας δεν θα βγούμε αλώβητοι. Ο κόσμος, όπως τον γνωρίζαμε μέχρι πριν από δύο-τρεις μόλις μήνες δεν πρόκειται να υπάρξει ξανά. Και ο μύθος για τον περίφημο δυτικό ορθολογισμό πιθανόν να χάσει την αίγλη του. Ίσως και το πολίτευμα της δημοκρατίας ακόμα, αποδειχθεί τραγικά αναποτελεσματικό και ατελέσφορο. Με λίγα λόγια χάνουμε κάθε παγιωμένη βεβαιότητα που χρειάστηκε αιώνες πολιτισμού για να οικοδομηθεί. Χρειαζόμαστε βοήθεια για να μείνουμε σταθεροί και συγκροτημένοι, να τονώσουμε το φρόνημά μας και να στηρίξουμε τον εαυτό μας, τους οικείους μας και τα παιδιά μας. Η λογική μας μπαίνει σε δοκιμασία.

Τι άλλη ανάγκη επιχειρημάτων έχουμε όταν, αν και δεν γνωρίζουμε αν θα ξημερώσουμε, κάποιοι από εμάς και τους γνωστούς μας, ανταγωνίζονται σε εφευρετικότητα, για να ξεγελάσουν το κράτος και εν μέσω Αρμαγεδώνας, να μπορέσουν να μεταβούν παράνομα στα χωριά για να στήσουν σούβλες πασχαλιάτικες! Μωραίνει ο Κύριος ον βούλεται απωλέσαι...

Στην συγκυρία αυτή μόνος λόγος παρηγοριάς, που τόσο όλοι τον έχουμε ανάγκη, είναι ο ήπιος, νηφάλιος και υπεύθυνος λόγος της επιστήμης με το στόμα του Σωτήρη Τσιόδρα. Η χώρα στην συντριπτική της πλειονότητα περιμένει την απογευματινή του ενημέρωση, όχι μόνο για να ενημερωθεί αλλά και για να παρηγορηθεί με την προσήνεια, την υπευθυνότητα και την αμεσότητά του. Περιμένουμε να ακούσουμε από έναν επιστήμονα λόγο καθησυχαστικό και ζεστό αν και δεν είναι αυτή η δουλειά του. Σε άλλους ανήκει αυτό το καθήκον, αυτή η υποχρέωση. Μιλώ φυσικά για την Εκκλησία.

Ενώ η πολιτεία και ο κρατικός μηχανισμός μας έχουν εκπλήξει ευχάριστα, δυστυχώς η Εκκλησία σε αυτή την δύσκολη συγκυρία είναι απύσχα. Οδυνηρά απύσχα. Ίσως μερικοί αντιτείνουν ότι κάποια στιγμή ο Αρχιεπίσκοπος ή ο Πατριάρχης μίλησαν. Δεν φθάνει! Κάποιοι μητροπολίτες

ψέλλισαν ότι θα δώσουν μέρος ή έναν ολόκληρο μισθό. Αυτό μάλλον αποτελεί προσβολή στην νοημοσύνη μας. Ξέρω ότι η Εκκλησία έχει κοινωνική προσφορά, ενίοτε αξιόλογη. Είναι καθήκον της αλλά δεν αρκεί. Είναι άραγε τόσο δύσκολο για τους άγιους πατέρες να σκεφθούν ότι θα έπρεπε να επιλεγεί ένας αξιόλογος και ήπιος εκπρόσωπος τους που να εκφέρει καθημερινά έναν παρηγορητικό ή οδηγητικό λόγο, τουλάχιστον για τους πιστούς τους; Έστω και με αγορασμένο τηλεοπτικό χρόνο.

Το κήρυγμα που δεν μπορεί να γίνει σήμερα σε ναούς δεν θα έπρεπε να αντικατασταθεί με άλλες μεθόδους; Κήρυγμα βέβαια ουσιαστικό, ζωογόνο, ελπιδοφόρο, υπαρξιακό και όχι επαναλαμβανόμενος, ανούσιος, κενός, ξύλινος λόγος κατά πως το συνηθίζουν.

Λίγη φαντασία χρειάζεται. Αφού οι ορθόδοξοι πατέρες, στο σύνολό τους, δεν την έχουν, ας παραδειγματιστούν τουλάχιστον από θρησκευτικούς ταγούς άλλων δογμάτων και θρησκειών, πολύ πιο ουσιαστικούς και αποτελεσματικούς. Υπάρχουν άνθρωποι, δεν ανήκω σε αυτούς, που προσδοκούν από την Εκκλησία να βρεθεί κοντά τους και να βρεθούν κοντά της. Δεν την τιμά να στέκει απόμακρα σε διλημματικές στιγμές ζωής ή θανάτου. Αντ' αυτού θλίψη προκαλεί η εικόνα των εδώ ιεραρχών που συνεδριάζουν και ξανασυνεδριάζουν επί ώρες, σκιαμαχώντας με την πραγματικότητα. Θα περίμενε κανείς ότι θα συζητούσαν προβληματισμούς υπαρξιακούς. Όμως όχι! Το αντικείμενο της συζήτησης είναι μόνον το πως η Εκκλησία θα αποτελέσει εξαίρεση στα μέτρα που παίρνει η πολιτεία για να σωθούν ζωές. Δεν ανήκω σε αυτούς που προσδοκούν από την Εκκλησία αλλά σέβομαι όσους προσδοκούν και θεωρώ υποχρέωσή μου να μιλήσω στο όνομά τους και να εκφράσω την αγωνία τους. Λυπάμαι για την εικόνα της Ορθόδοξης Εκκλησίας! Κρίμα...

Την ώρα που γράφονταν τα παραπάνω διάβασα την παρέμβαση του φωτισμένου Αναστασίου Αλβανίας [σχετικό κείμενο αναδημοσιεύουμε παρακάτω]. Τα μήνυμά του για το Πάσχα είναι εξαιρετικό αλλά η παρέμβασή του δεν άλλαξε τα πράγματα. Η Ορθοδοξία είναι απύσα την ώρα της αγωνίας των ανθρώπων...

Γιάννης Μαυρίκος, 8/4/2020

Αναστάσιος Αλβανίας: Να μετατρέψουν οι πιστοί τα σπίτια σε ναούς για το Πάσχα

(δημοσίευση στην εφημερίδα *Το Βήμα*, διαδικτυακή έκδοση, 6 Απριλίου 2020)

«Οι πιστοί μπορούν να συγκροτήσουν έναν τύπο κατ' οίκον εκκλησίας γι' αυτή την περίοδο, τελώντας τις ακολουθίες και προσευχόμενοι με τη μικρή ομάδα της οικογένειας και ίσως μαζί με μια γειτονική οικογένεια», αναφέρει ο Αρχιεπίσκοπος Τιράνων Δυρραχίου και Πάσης Αλβανίας Αναστάσιος.

Να μετατρέψουν τα σπίτια τους σε ναούς και να προσευχηθούν με τις οικογένειες τους προτρέπει τους πιστούς, ενόψει και του Πάσχα, ο Αρχιεπίσκοπος Τιράνων Δυρραχίου και Πάσης Αλβανίας Αναστάσιος. Με διαδικτυακή συνέντευξη, μεταφρασμένη σε εφτά γλώσσες, στην Μαριάν Έντερστεν, διευθύντρια επικοινωνίας του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών, του οποίου ο ίδιος διετέλεσε επί σειρά ετών πρόεδρος, ο ορθόδοξος ιεράρχης παρεμβαίνει στη «γκρίζα» πραγματικότητα που διαμορφώνει η «θεομηνία» του κοροναϊού, αποστέλλοντας ισχυρά μηνύματα.

Μεγάλος λάθος ο στιγματισμός των ασθενών από κοροναϊό

Αποδοκιμάζει ως «μεγάλο λάθος» τον στιγματισμό όσων προσβλήθηκαν από τον κοροναϊό, υπογραμμίζοντας πως αποτελεί χρέος μας «να συμπαρασταθούμε άμεσα ή έμμεσα στις οικογένειές τους και τα παιδιά τους, εάν οι ίδιοι δεν θα έχουν επιβιώσει». Κάνει ειδική αναφορά στο νοσηλευτικό προσωπικό που μάχεται στην πρώτη γραμμή λέγοντας χαρακτηριστικά πως «είμαστε υποχρεωμένοι να στηρίζουμε όλους τους ιατρούς και τους νοσηλευτές, που έρχονται καθημερινά σε επαφή με τον ιό και να

εκφράζουμε συνεχώς την ευγνωμοσύνη μας προς αυτούς, προσευχόμενοι και ακολουθώντας τις οδηγίες τους». Ο Αρχιεπίσκοπος αναφέρεται στην «επόμενη ημέρα» και τις οικονομικές συνέπειες της πανδημίας, ειδικά στις φτωχές χώρες, τονίζοντας πως η απάντηση πρέπει να είναι μια παγκόσμια αλληλεγγύη και καλεί τις οικονομικά ισχυρές να βοηθήσουν.

Παγκόσμιο αλληλεγγύη η απάντηση στην πανδημία

«Η πανδημία δεν αποτελεί τοπικό φαινόμενο, αλλά παγκόσμιο. Ως εκ τούτου, η απάντηση σε αυτήν πρέπει να είναι η παγκόσμια αλληλεγγύη, προκειμένου να υπάρξει μια παγκοσμιοποίηση αλληλεγγύης. Οι πλουσιότερες χώρες οφείλουν να βοηθήσουν τις φτωχότερες, που θα υποστούν οξύτερες τις συνέπειες των οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων», επισημαίνει. Και καταλήγει με έκκληση για το επερχόμενο Πάσχα. «Ας εορτάσουμε το Πάσχα χωρίς φόβο και αγωνία, ας αντισταθούμε. Φέτος, δεν θα μπορέσουμε να μεταδώσουμε το αναστάσιμο Φως από λαμπάδα σε λαμπάδα -όπως είναι το έθιμο των Ορθοδόξων Εκκλησιών. Ας μεταλαμπαδεύσουμε, όμως, από καρδιά σε καρδιά το φως της ελπίδας και της έν Χριστῷ αναστάντι αφοβίας!».

